
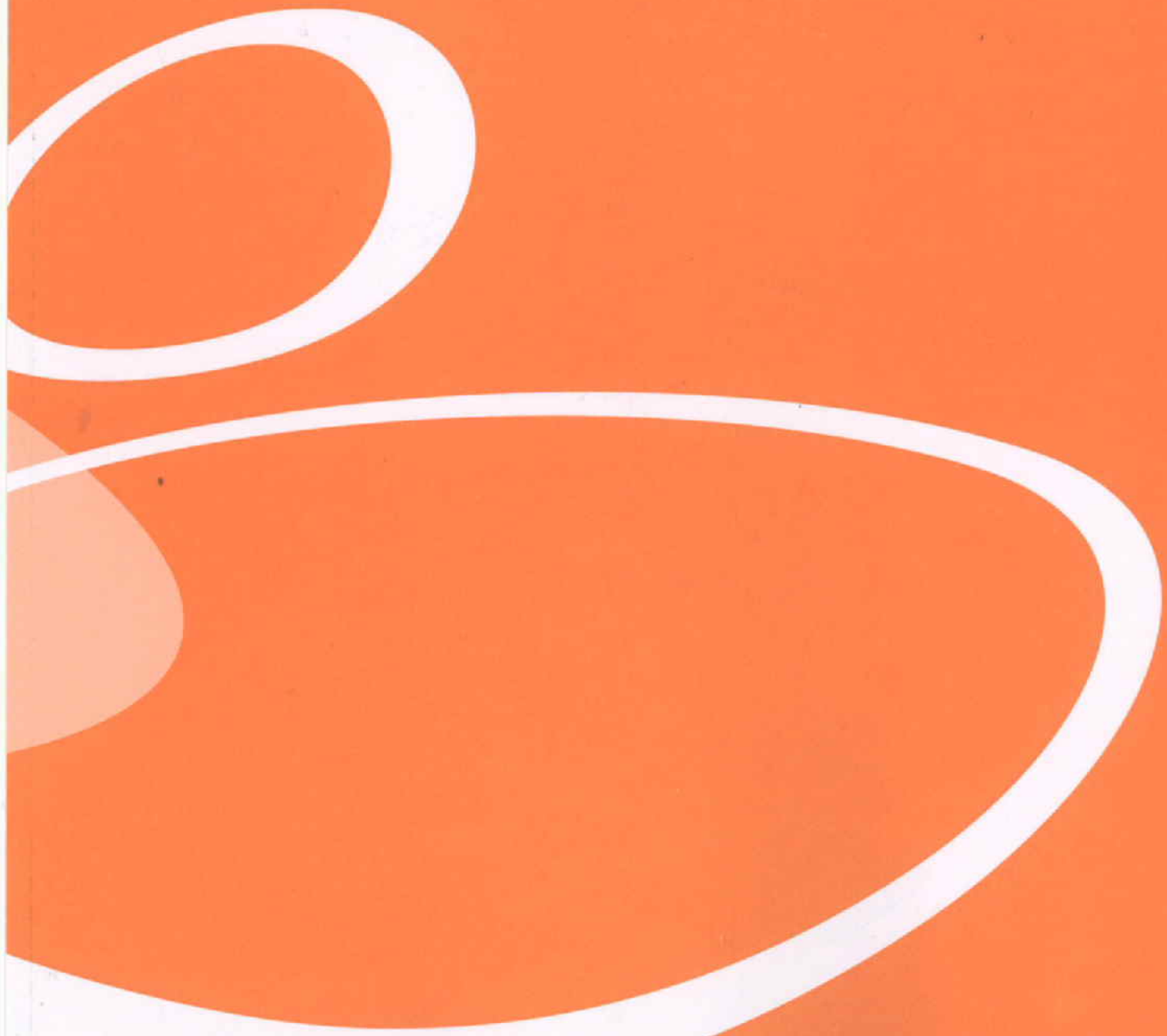

1849-02

oranjewoud

**Startnotitie Milieueffectrapportage
De Hallen Amsterdam Oud-West**

projectnr. 165061
revisie 3
28 november 2006

Startnotitie Milieueffectrapportage De Hallen Amsterdam Oud-West

projectnr. 165061
revisie 3
28 november 2006

Opdrachtgever

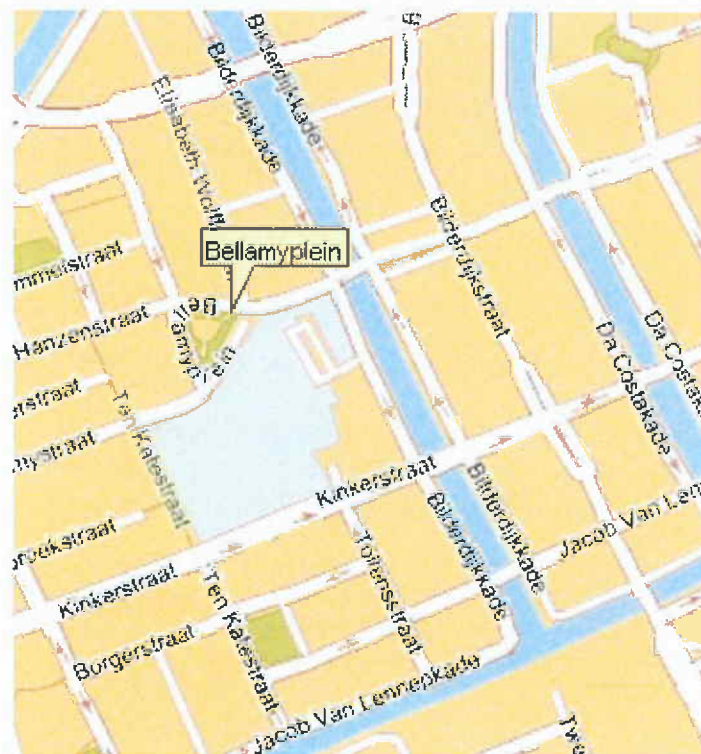
Burgfonds De Hallen B.V.
Hogeweg 69
5301 LK Zaltbommel

datum vrijgave	beschrijving revisie 2	goedkeuring	vrijgave
28-11-2006	definitief	drs. A.L. de Jong	drs. R.A.M. v. Dongen

	Inhoud	Blz.
1	Inleiding	2
1.1	Leeswijzer	5
2	Doelstelling	5
2.1	Doelstelling De Hallen	5
2.2	Samengevatte probleem- en doelstelling	5
3	Beleidskader en besluitvorming	6
3.1	Beleidskader	6
3.1.1	<i>Ruimtelijke ordening</i>	6
3.1.2	<i>Verkeer en vervoer</i>	6
3.1.3	<i>Milieu</i>	6
3.2	Te nemen besluiten	8
4	Huidige situatie en autonome ontwikkeling	8
5	Het plan	8
5.1	Korte terugblik	8
5.2	Het programma	9
5.3	De bezoekers	10
6	De milieueffecten	10
6.1	Verkeer en Vervoer	11
6.2	Luchtkwaliteit	11
6.3	Geluid	11
6.4	Water	11
6.5	Bodem	11
6.6	Cultuurhistorie	11
6.7	Archeologie	12
6.8	Overige aspecten	12
7	De aanpak in het MER	12
8	Leemten in informatie	12
9	Evaluatie	12
	Bronnen	13
	Bijlage 1: Overzicht bezoekersaantallen	14

1 Inleiding

Voor u ligt de startnotitie 'Milieueffectrapportage De Hallen Amsterdam Oud-West'. Deze notitie geeft het begin aan van de milieueffectrapportage (m.e.r.)-procedure¹ die ten behoeve van de realisering van culturele voorzieningen in het monument De Hallen wordt doorlopen. De Hallen liggen in het hart van Oud-West. Vroeger was de tramremise van het GVB in het gebouw gevestigd. De remise en directe omgeving ervan krijgen een verrassende, nieuwe invulling. De voormalige tramremise zal worden getransformeerd in een centrum voor cultuur. Het centrum biedt onder andere onderdak aan een bibliotheek, een theater, een bioscoop, een pop- en een jazzpodium alsmede een grand café. In de toekomst vormen De Hallen een levendig plek voor mensen uit Oud-West en daarbuiten.

Figuur 1. Plattegrond van (de omgeving van) het plangebied.

In figuur 1 is (de omgeving van) het plangebied weergegeven.

Het instrument m.e.r.

Het instrument m.e.r. is ontwikkeld om het milieubelang een gelijkwaardige plaats in besluitvormingsprocessen te geven. De *m.e.r.-plicht* is van kracht sinds 1 september 1987. Concreet betekent dit dat vanaf die datum voor bepaalde activiteiten het verplicht is om een milieueffectrapport (MER) op te stellen. Het gaat daarbij met name om

¹ In deze startnotitie komen twee afkortingen regelmatig voor:

- De m.e.r.: hieronder wordt de milieueffectrapportage als procedure verstaan, ofwel het traject dat doorlopen moet worden om milieueffecten in beeld te brengen. Dit traject bestaat uit de startnotitie, het vaststellen van de richtlijnen en het opstellen van het milieueffectrapport.
- Het MER: dit is het milieueffectrapport zelf.

activiteiten die aanzienlijke nadelige effecten op het milieu kunnen hebben. In het Besluit m.e.r. is opgenomen voor welke activiteiten de m.e.r.-plicht bestaat (art. 7.2 en 7.4 Wet Milieubeheer). Deze activiteiten staan in bijlage C van het Besluit m.e.r. Daarnaast is in het Besluit m.e.r. sinds 1 juni 1999 een lijst opgenomen van activiteiten die *m.e.r.-beoordelingsplichtig* zijn (opgesomd in bijlage D van het Besluit m.e.r.). Deze activiteiten zijn niet per definitie m.e.r.-plichtig. Wel moet worden onderzocht of ze aanzienlijke gevolgen voor het milieu *kunnen* hebben. Als dat zo is, moet de m.e.r.-procedure worden doorlopen. Verder is sinds 28 september 2006 de *strategische milieubeoordeling* (s.m.b.) in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. S.m.b. is van toepassing op wettelijke of bestuursrechtelijk voorgeschreven plannen die het kader vormen voor een later m.e.r.-plichtig besluit en / of tevens een passende beoordeling moeten ondergaan op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn.

Zowel m.e.r.-beoordeling als s.m.b. is voor het in deze startnotitie beschreven initiatief niet aan de orde. Het initiatief is m.e.r.-plichtig (zie ook onderstaande toelichting) op grond van de bijlage C van het besluit m.e.r., activiteit 10.1. Daarin is vermeld dat een (in m.e.r.-termen) toeristische voorziening met een bezoekersaantal van 500.000 per jaar of meer m.e.r.-plichtig is. Aangezien de culturele voorzieningen naar verwachting meer dan 500.000 bezoekers per jaar gaan trekken, moet er een (zogenaamd Besluit-)MER (verder te noemen een MER) worden gemaakt.

Ter toelichting op de m.e.r.-plicht

Het vigerende bestemmingsplan² voor De Hallen is op 18 juni 2002 vastgesteld en inmiddels onherroepelijk goedgekeurd. De functies die in het bestemmingsplan zijn opgenomen, komen voor een belangrijk deel overeen met de functies die in de huidige plannen zijn voorzien. Er zijn echter ook verschillen. Zo is de bioscoop niet expliciet in het bestemmingsplan opgenomen. Om de huidige plannen te kunnen realiseren is het nodig om vrijstelling te verkrijgen van het vigerende bestemmingsplan en moet er, op grond van de Wet op de ruimtelijke ordening, dus een artikel 19 procedure worden doorlopen.

De functionele beoordeling van het programma leidt tot de conclusie dat zowel met betrekking tot de filmzalen als de gebouwde parkeervoorziening onder het rijksmonument een art. 19-vrijstellingsprocedure op basis van de Wet op de Ruimtelijke Ordening noodzakelijk is. In de ruimtelijke onderbouwing zal de stadsdeelraad/het Dagelijks Bestuur onder meer moeten ingaan op de ruimtelijke, verkeers- en milieuaspecten die de vestiging van een bioscoop + gebouwde parkeervoorziening in de Hallen met zich brengen.

Vervolgens was de vraag aan de orde of, gekoppeld aan de vrijstellingsprocedure, de m.e.r.-procedure zou moeten worden doorlopen. Het antwoord op die vraag luidt bevestigend, al is op onderdelen enige twijfel mogelijk. Om de realisatie van het initiatief met een zo groot mogelijke zekerheid te omgeven, is besloten voor de culturele voorzieningen de m.e.r.-procedure te doorlopen.

² In het kader van deze procedure is destijds geen MER gemaakt.

Procedure

Om tot een afgewogen besluit te komen waarin de inspraak op verschillende momenten is gewaarborgd, wordt een besluitvormingsprocedure doorlopen, die is opgebouwd uit een aantal instrumenten:

- de wettelijke *regeling* voor de milieueffectrapportage (Wet milieubeheer);
- de wettelijke *procedure* op grond van de Wet op de ruimtelijke ordening om vrijstelling te verkrijgen van het vigerende bestemmingsplan: de zogenaamde artikel 19 procedure.

In deze paragraaf wordt de m.e.r.-procedure toegelicht zodat duidelijk wordt welke stappen na het uitbrengen van de startnotitie genomen gaan worden. Eerst wordt kort ingegaan op de initiatiefnemer en het bevoegde gezag, vervolgens komt de procedure aan de orde.

Initiatiefnemer en bevoegd gezag

In deze m.e.r.-procedure is de Stichting Culturele Hoofdstad Amsterdam (SCHA), in samenwerking met Burgfonds De Hallen BV, de initiatiefnemer en verantwoordelijk voor het opstellen van de startnotitie en het MER. Het stadsdeel Amsterdam Oud-West vervult in deze procedure de rol van bevoegd gezag.

Het postadres van het bevoegde gezag is:

Stadsdeel Amsterdam Oud-West
T.a.v. sector Bouwen, Wonen, Economie
Postbus 57129
1040 BA Amsterdam

Het postadres van de initiatiefnemer is:

SCHA / Burgfonds De Hallen B.V.
T.a.v. de heer Werner Reijers
Postbus 130
5300 AC Zaltbommel

Inspraak en advies

Nu de startnotitie bekend is gemaakt, heeft iedereen in het kader van de Wet milieubeheer de mogelijkheid om in een zienswijze aan te geven welke onderwerpen naar zijn/haar mening in de richtlijnen voor de inhoud van het milieueffectrapport aan de orde moeten komen. De termijn die hiervoor staat is zes weken. Tegelijkertijd vraagt het bevoegde gezag aan de Commissie voor de m.e.r. en de wettelijke adviseurs advies over de inhoud van de op te stellen richtlijnen.

Richtlijnen

Op basis van de startnotitie, het advies van de Commissie voor de m.e.r. en van de overige adviseurs en de inspraakreacties stelt het bevoegde gezag de richtlijnen vast waar het MER aan moet voldoen. Deze richtlijnen geven dus aan welke vragen in het MER moeten worden beantwoord.

Opstelling van het MER

De initiatiefnemer verzorgt in deze fase de opstelling van het MER conform de richtlijnen. In het MER zal worden ingegaan op de (beleids)achtergronden van het initiatief, de beschouwde alternatieven voor de uitwerking van het initiatief en de te verwachten

milieueffecten in vergelijking met de ontwikkeling van het gebied zonder dat het plan wordt uitgevoerd.

Aanvaarding van het MER

Nadat de initiatiefnemer het MER heeft aangeboden aan het bevoegde gezag, toetst het bevoegde gezag of het MER voldoet aan de richtlijnen: bevat het MER voldoende antwoord op alle vragen? Als het bevoegde gezag positief oordeelt, aanvaardt het het MER als basis voor verdere besluitvorming.

Inspraak op het MER

Na de aanvaarding brengt het bevoegde gezag het MER in procedure door het samen met het ontwerpbesluit voor de vrijstelling ex artikel 19 WRO ter visie te leggen. Tevens vraagt het bevoegde gezag advies over het MER aan de Commissie voor de m.e.r. en de wettelijke adviseurs.

1.1 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 gaat in op de doelstelling. Hoofdstuk 3 behandelt het beleidskader en de procedure. Hoofdstuk 4 gaat in op de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Hoofdstuk 5 geeft een beschrijving van het plan: de herontwikkeling van De Hallen. In hoofdstuk 6 worden de milieueffecten behandeld. Hoofdstuk 7 beschrijft de aanpak in het MER. Hoofdstuk 8 gaat in op de leemten in kennis en hoofdstuk 9 op de evaluatie van het project.

2 Doelstelling

2.1 Doelstelling De Hallen

Het doel van het initiatief is het leveren van een bijdrage aan een levendig stedelijk gebied door toevoeging van een aantal culturele voorzieningen. Er wordt enerzijds ingezet op een bijzonder programma met een zo groot mogelijk aandeel niet-woonfuncties. Het streven is hierbij een zo breed mogelijke doelgroep aan te spreken. De voorzieningen richten zich zowel op het stadsdeel als op Amsterdam als geheel en, voor sommige activiteiten, zelfs het gebied buiten Amsterdam.

Ruimtelijk is de opgave in de eerste plaats om van het initiatief een aansprekend geheel te maken, dat een waardevolle aanvulling vormt op de stedenbouwkundige vorm van het stadsdeel, rekeninghoudend met de omgeving, waaronder het nieuwe stadsdeelkantoor en de nieuwe woningen (autonome ontwikkeling).

In het MER zal worden ingegaan op de milieudoelstellingen, die in het kader van de transformatie van het gebouw een rol zullen spelen.

2.2 Samengevatte probleem- en doelstelling

De samengevatte probleem- / doelstelling waar het in deze m.e.r.-procedure om gaat, is het binnen de randvoorwaarden van het milieubeleid transformeren van het gebied De Hallen tot een levendig stedelijk gebied met een scala aan culturele voorzieningen.

3 Beleidskader en besluitvorming

3.1 Beleidskader

3.1.1 Ruimtelijke ordening

Structuurplan

Het vigerende Amsterdamse structuurplan is het structuurplan 'Kiezen voor stedelijkheid', dat in 2003 door de gemeenteraad is vastgesteld. Dit plan beschrijft de ruimtelijke ontwikkelingen voor het Amsterdamse grondgebied tot 2010.

Bestemmingsplan Oud-West

Voor het stadsdeel Oud-West, met uitzondering van het gebied van De Hallen en het gebied van WG-oost, vigeert het bestemmingsplan Oud-West.

Vigerend bestemmingsplan

Het vigerende bestemmingsplan is het bestemmingsplan De Hallen, vastgesteld op 18 juni 2002.

3.1.2 Verkeer en vervoer

Het Amsterdamse parkeerbeleid is vastgelegd in de door de gemeenteraad vastgestelde Parkeerverordening 2005. De stadsdelen hebben een aantal bevoegdheden om eigen parkeerbeleid op straat te maken. Deze staan beschreven in de Parkeerverordening. De uitwerking van deze bevoegdheden is door het stadsdeel Oud-West vastgelegd in het Uitwerkingsbesluit Parkeerverordening.

3.1.3 Milieu

NMP4: duurzame ontwikkeling

Het milieubeleid is op nationaal niveau vastgelegd in het Nationaal Milieubeleidsplan 4 (NMP4). Voortbouwend op de voorgaande NMP's streeft het NMP4 'naar een duurzaam functionerende samenleving'.

Besluit luchtkwaliteit 2005

Het beleid met betrekking tot de luchtkwaliteit staat in het Besluit luchtkwaliteit 2005. In dit besluit zijn grenswaarden voor de luchtkwaliteit vastgelegd. In de huidige situatie is het zo dat de in het Besluit gestelde eisen op sommige plaatsen (met name langs drukke verkeerswegen) worden overschreden. Deze plaatsen worden op grond van het Besluit geïnventariseerd, waarna de betrokken overheden maatregelen kunnen ontwikkelen om de geconstateerde knelpunten op te lossen. Teneinde toekomstige nieuwe situaties met grenswaardenoverschrijding zoveel mogelijk te vermijden, wordt van de overheden verwacht dat zij ook bij de besluitvorming inzake nieuwe ontwikkelingen de grenswaarden in acht nemen.

Wet geluidhinder

Voor geluidhinder is de Wet geluidhinder het wettelijke kader. In deze wet is onder ander vastgelegd welke geluidniveaus op de gevel van woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen, ten gevolge van stedelijk verkeer, maximaal toelaatbaar zijn. Verder is in

deze Wet vastgelegd op welke wijze ontheffing kan worden verkregen bij overschrijding van bepaalde waarden.

Wet Bodembescherming

In het algemeen geldt dat verontreiniging van de bodem (grond en grondwater) moet worden voorkomen. Uitgangspunt is, dat waar de bodem schoon is, dat zo moet blijven (zorgplicht). Voor vervuilde bodems geldt dat deze functiegericht en kostenefficiënt gesaneerd moeten worden. Voorwaarde hierbij is dat er geen verspreiding van en ontoelaatbare blootstelling aan verontreiniging optreedt.

Watertoets

De watertoets is een procesinstrument dat als doel heeft te komen tot een goede inbreng van wateraspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. De watertoets wordt toegepast op ruimtelijke plannen en besluiten, waarin waterhuishoudkundige aspecten aan de orde zijn. Deze aspecten omvatten onder meer veiligheid, wateroverlast, waterkwaliteit en verdroging.

Monumentenwet 1988, Verdrag van Valetta, Nota Belvedere

De nota Belvedere geeft een visie op de wijze waarop met de cultuurhistorische kwaliteiten van het fysieke leefmilieu in de toekomstige ruimtelijke inrichting van Nederland kan worden omgegaan, en geeft aan welke maatregelen daartoe moeten worden getroffen. Cultuurhistorie wordt daarbij beschouwd als van vitale betekenis voor de samenleving en de individuele burger. Het behoud en het benutten van het culturele erfgoed voegt kwaliteit toe aan de culturele dimensie van de ruimtelijke inrichting. Een ontwikkelingsgerichte benadering staat daarbij centraal. Die invalshoek dient in het ruimtelijk beleid te worden bevorderd.

Het beleid ten aanzien van archeologie is in Nederland vastgelegd in de Monumentenwet 1988. In de toekomst zal nieuwe wetgeving, gebaseerd op het Verdrag van Valetta (Malta), van kracht worden. De wet Monumentenzorg 1988 maakt het mogelijk onroerende monumenten aan te wijzen als beschermd monument.

De bodem bevat aanwijzingen over het leven en werken van mensen. Deze archeologische informatie vraagt om een zorgvuldige benadering gezien het kwetsbare karakter van dit zogenaamde bodemarchief. Deze informatiebron bezit geen regeneratievermogen; wat eenmaal vernietigd of verwijderd is, is definitief verdwenen. Het archeologische beleid in Nederland, zowel volgens de Monumentenwet 1988 als ook onder de toekomstige wetgeving, is gericht op het behoud van informatie in situ. Er wordt pas opgegraven als er door ingrepen in de bodem een dreiging van verlies van deze informatie ontstaat.

Actieplan luchtkwaliteit Amsterdam 2006

Het Actieplan Luchtkwaliteit Amsterdam kent een duidelijk doel, te weten het oplossen van de bestaande knelpunten ten aanzien van de luchtkwaliteit in de stad. Het Actieplan bevat daartoe concrete maatregelen die erop gericht zijn om deze specifieke knelpunten aan te pakken. Omdat dit met alleen specifieke maatregelen niet lukt, bevat het plan daarnaast ook generieke maatregelen. Daardoor wordt een algemene verbetering van de luchtkwaliteit in de gehele stad bewerkstelligd. Zo wordt een positieve bijdrage voor alle bouwprojecten geleverd. Daarmee worden nog niet alle problemen van alle projecten bij voorbaat opgelost, maar wordt een omgeving gecreëerd waarbinnen de projecten een kans hebben om aan de normen te voldoen. Met maatregelen binnen het project zelf moeten vervolgens de laatste verbetering van de luchtkwaliteit verzorgen zodat de normen worden gehaald.

